

Hip kaasje is bijna te mooi om aan te snijden

INTERVIEW Marinde van Leeuwen-Fontein eert het platteland met DesignKaas

ASTRID PEL

Marinde van Leeuwen-Fontein is geen verlegen, bescheiden meisje van het platteland meer, maar een goed van de tongriem gesneden jonge, stadse dame die weet wat ze wil. Eén van haar bezigheden is het aan de man brengen van haar product: DesignKaas. In haar oude Saab cabrio zoekt ze met wapperende haren door de polders en over de dijken in de Waard. Háár Krimpenerwaard. Want hoewel ze geen domicilie meer heeft in het Groene Hart, ligt haar hart nog steeds bij dit mooie stukje Nederland.

Ze stond er al mee in bladen als LINDA., de Italiaanse Marie Claire en designtijdschriften uit Londen en Griekenland. „Dat is alleen via internet tot stand gekomen; ik ben zelf niet gaan reizen want dat kost te veel tijd. Op de een of andere manier trekt de combinatie van kaas en design de aandacht en krijgt het snel een plaatsje in de kolommen van allerlei bladen.”

Van kaasboerderij De Jongenhoeve uit Bergambacht.

Plak daar met speciale kaascoating een typisch Hollands etiket op in dezelfde ronde vorm als het kaasje. Verpak het luchtdicht met een mooie kartonnen flap en klaar is het designkaasje. Een simpel en origineel product, maar hoe kom je erop?

„Het begon eigenlijk als een grap. Het leek me leuk om twee 'hote' Hollandse zaken te combineren, namelijk kaas en design. Kaas vind ik lekker, net zoals de meeste mensen. Design vind ik mooi en is leuk om je

In de toekomst zou ik wel willen samenwerken met Viktor en Rolf.

Paspoort

- **Geboren:** 4 februari 1970 in Bergambacht.
- **Carrière:** School met de Bijbel in Bergambacht, Willem de Zwijgerschool in Schoonhoven, opleiding Vormgeving en Communicatie in Rotterdam, bedrijfskunde in Rotterdam, werkzaam als marketing en innovatie consultant bij VODW Marketing in Leusden. Begint in 2008 met het uitwerken van idee DesignKaas en opzetten van de site www.designkaas.nl.
- **Hobby:** fotograferen.
- **Privé:** getrouwd en heeft een zootje van anderhalf.

creativiteit in kwijt te kunnen. Zo is het eigenlijk gekomen.”

Het is dit voorjaar voor het eerst dat de handgemaakte kaasjes in zulke groten getale bij boer De Jong liggen. Spannend dus ook voor Marinde, die met haar gevoel voor commercie subtiel een hint geeft om wat kaasjes op de toonbank van de kaas-

Bij de familie de Jong aan de Benedenberg moesten ze wel even wennen aan het idee om dergelijke hippe kaasjes te maken. Noch in de kaasmakerij noch in de winkel is ook maar sprake van enige frats of tierelantijn. Het is een plattelandsbedrijf met hardwerkende mensen die wars lijken te zijn van elke gril die over is komen waaien vanuit de stad.

Evelyn de Jong, gehuld in schort en klompen, is druk bezig met het keren van de kaasjes en denkt er het hare van: „Ze zijn wel leuk, maar ik vind ze wel duur.”

Marinde moet lachen om de eerlijkheid van Evelyn. „Tuurlijk, dat mag. Maar we moeten niet vergeten dat 10 procent van elke kaas ten goede komt aan de natuur. Dat gaat bijvoorbeeld naar verenigingen als het Zuid-Hollands Landschap of naar het behoud van oude ambachten in

Marinde van Leeuwen draagt met haar kaasjes bij aan het behoud van het Groene Hart. Links van haar staat Evelyn de Jong. FOTO AD GROENE HART

deze streek. Dat vind ik erg belangrijk.”

Van kinds af aan haalde Marinde de kaas bij De Jong en nog steeds vraagt ze haar moeder om stukken mee naar Amersfoort te nemen als ze op visite komt. „De Jong hoort bij de top 25 van kaasmakers in Neder-

land. Daar ben ik laatst pas achter gekomen want bescheiden als ze zijn, lopen ze daar niet mee te koop. Dat hoeft ook niet, want voor mij is dit echt de lekkerste kaas die ik ken. Ook zonder dat certificaat van cum laude.”

Goudse kaas heeft een gele coa-

ting en de Leidse een rode. Marinde vroeg zich waarom kaasjes dan niet in elke kleur gemaakt konden worden, zodat het nog leuker is om ze cadeau te geven. Het eerste ontwerp dat zij maakte was dat van een wit kanten kleedje op een zwarte achtergrond.

Ondertussen kleuren de houten schappen bij de kaasmakerij in Bergambacht steeds vrolijker van-

wege de verschillende designs die er bij zijn gekomen. Het trappetje van het gemeentehuis in Bergambacht komt ook terug in de afbeelding van een dorp te midden van een polderlandschap. De kaasjes zijn bijna te mooi om op te eten. „Dat hoor ik vaker, dat ze te mooi zijn om aan te snijden, maar het is toch echt de bedoeling om ze binnen een week of vier op te eten.”

In de toekomst zou Van Leeuwen graag samenwerken met bijvoorbeeld dichters en schrijvers en ook Viktor en Rolf staan op haar verlanglijstje. Maar het hoeft niet allemaal hip en modern te zijn. Zo is ze ook fan van de roman *Kaas* uit 1933 van Willem Elsschot. „Dat is een van de mooiste boeken op kaasgebied. Elke ondernemer of marketeer zou dit moeten lezen.”